

Arrest

nr. 179 064 van 7 december 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 8 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. BRAEM loco advocaat F. GELEYN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen werd u op X 1980 geboren in de wijk Karradat Meryem in Al Salehiya, Bagdad, Irak. U bent Iraaks staatsburger, Arabier en soennitisch moslim. Uw familie behoort tot de stam Al Mhameda. Uw vader is A.J. en is geboren in Fallujah. Uw moeder is M.A.J. en is geboren in Bagdad. Zij verblijven momenteel in Abu Ghraib. Uw broers A., geboren in 1993, en M., geboren in 1995, verblijven bij uw ouders in Abu Ghraib, uw broer Mu., geboren in 1986, is overleden in 2003, uw broer N. (OV 8096580), geboren in 1982, vergezelde u bij uw asielaanvraag. Uw zussen H. en L. zijn getrouwd en verblijven in Al Jamaa, Bagdad. U bent niet gehuwd en heeft geen kinderen.

In 2003 werkten uw broers N. en Mu. voor het Amerikaanse bedrijf Falcon. Op een dag werd N. buiten de werkuren beschoten door leden van het El Mehdi-leger. Hij werd naar het ziekenhuis gebracht, waar hij overleed. Omdat hij naar het ziekenhuis was gebracht moest uw familie klacht indienen. Uw broer N. bleef voor hetzelfde bedrijf werken, en in 2004 begon u ook daar te werken. In datzelfde jaar verhuisde uw familie naar de Al Jihad-wijk. Uw taak bij Falcon was om als bewaker Amerikaanse bezoekers te beschermen die op bezoek waren in Bagdad. In januari 2006 stond u op een avond aan de deur van uw huis met uw broer N. en uw vriend Hi.. Een witte Toyota kwam langs, die de bijnaam 'eendje' had en die u kende als behorende tot de Hussainiya. Er werd geschoten, u werd geraakt aan uw been, en de auto reed meteen verder. De reden dat u werd aangevallen is omdat u soenniet bent en voor de Amerikanen werkte. Uw vader bracht u naar het privéziekenhuis Aldebatjie in Al Harifiyah. Hij koos voor een privéziekenhuis om problemen te vermijden, u diende geen klacht in. U lag ongeveer een week in het ziekenhuis, waarna u met uw familie naar Saqlawiyah, Fallujah verhuisde. U koos voor Saqlawiyah omdat de broers van uw vader daar waren. De veiligheidssituatie was er op dat moment erg goed.

In Saqlawiyah kende u geen concrete problemen tussen 2006 en 2015, u werkte er als smid. Uw vader reisde regelmatig naar Bagdad om documenten voor u en andere leden van de familie aan te vragen. Hij deed dat omdat het voor u te gevaarlijk was om naar Bagdad te reizen en hij als oude man niet werd tegengehouden. Anderhalf of twee jaar geleden (ongeveer in de eerste helft van 2014) ging u voor tien dagen op vakantie in Turkije. Sinds 2014 was Daesh aanwezig in de regio en werd er gevochten tussen Daesh, het leger en Al Sahwa. Veel mensen probeerden te vluchten naar Bagdad, maar uw vader vond het belachelijk om te proberen. In mei 2015 kwam Daesh aan bij de houtbrug van Tharthar, en besloot uw familie om te vluchten. Samen met uw ouders en broers vertrok u naar Abu Ghraib. Daar verbleef u twee dagen, waarna uw vriend O. u en N. kwam halen. U verbleef de rest van de maand in Ghazaliya. Op 25 juni 2015 vertrok u van Bagdad naar het vliegtuig naar Istanbul. Daarna reisde u naar Athene, van waar u per vrachtwagen in zes of zeven dagen naar België reed. Op 27 juli 2015 kwam u aan in België en diende u uw asielaanvraag in.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: uw nationaliteitsbewijs, uw identiteitskaart, een kopie van uw paspoort, de woonstkaart van uw vader, een kopie van het nationaliteitsbewijs van uw vader, een kopie van de identiteitskaart van uw vader, een badge van uw werk bij Falcon en een brief van een dokter in België met een verklaring over uw verwondingen.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen en door onderzoek wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond heeft.

Uit uw verklaringen dient immers te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u de laatste jaren vóór uw vertrek naar België in Saqlawiyah, Fallujah verbleef. In de eerste plaats dient te worden gewezen op uw bijzonder gebrekkige kennis over de situatie in de regio in de afgelopen jaren. Wanneer u werd gevraagd de situatie van Daesh in uw regio en de evolutie in de maanden en jaren voor uw vertrek te beschrijven, antwoordde u dat Daesh in 2014 in de regio was binnengevallen, maar dat ze niet zo actief waren. Verder kon u niks vertellen over militaire incidenten in Saqlawiyah en zei u dat u enkel 's nachts gevechten en luchtaanvallen ver van uw huis hoorde en dat er een conflict van één dag bij een brug plaatsvond. In Saqlawiyah zou Daesh volgens u niet gekomen zijn (CGVS, p. 15-16). Volgens uw verklaringen bent u niet eerder uit Saqlawiyah gevlucht omdat u dacht dat Daesh in Fallujah zou blijven, omdat de bewoners van Fallujah zelf hun stad aan Daesh hebben gegeven, Daesh ze niet echt heeft veroverd, en Saqlawiyah als landbouwstreek anders is (CGVS, p. 16). De realiteit is echter dat Saqlawiyah zich al sinds geruime tijd voor uw vertrek in het midden van de strijd bevond tussen Daesh, het Iraakse leger en andere strijdende groeperingen. Verschillende bronnen geven duidelijk aan dat de situatie in de regio bijzonder precair was. Het meest in het oog springende incident is de belegering van Saqlawiyah in september 2014, waarbij honderden soldaten dagenlang vastzaten, veel slachtoffers zijn gevallen, en waarbij volgens bepaalde bronnen chloorgas is gebruikt. De belegering vond plaats op een basis waar meer dan achthonderd soldaten waren gestationeerd. U had echter nog nooit van de belegering van Saqlawiyah gehoord (CGVS, p. 16-17), wist niet dat er een militaire basis was in Saqlawiyah (CGVS, p. 15) en u wist niet of er tijdens het huidige conflict in Irak chloorgas werd gebruikt (CGVS, p. 17-18). Uw broer had wel weet van een militaire basis in Saqlawiyah, en sprak over een incident begin 2015 waarbij 400 soldaten 's nachts zouden zijn vermoord bij een aanval van Daesh. Meer details kon hij er echter niet over vertellen (CGVS broer, p. 16). Voor het overige had hij geen weet van belangrijke incidenten in Saqlawiyah, en kon hij ook niet over een specifiek incident vertellen dat heeft plaatsgevonden met betrekking tot gevechten of luchtaanvallen (CGVS broer, p. 23). Uw broer was klaarblijkelijk ook niet op de hoogte van de belegering van Saqlawiyah in september 2015. Van personen die gedurende een dermate lange periode in oorlogsgebied zouden hebben gewoond, kan verwacht worden dat ze hierover op doorleefde wijze

kunnen vertellen en op de hoogte zijn van concrete details over dergelijke belegering. Gezien de werkwijze die Daesh hanteerde bij de aanval in september 2014, de zware tol die deze aanval heeft geëist en de aandacht die het incident heeft gekregen in nationale en internationale media, kan worden verwacht dat u hier beiden goed van op de hoogte was en het incident in de tijd kon plaatsvinden. Het feit dat u van dit alles niets wist, ondermijnt op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u in deze periode in Saqlawiyah verbleef.

Het is daarenboven opmerkelijk dat het enige identiteitsdocument dat u kan neerleggen dat uw verblijf in Saqlawiyah moet aantonen, de woonstkaart van uw vader is. Al uw andere identiteitsdocumenten en die van uw familieleden (vader, broer N. en diens vrouw en kinderen) werden afgegeven in Bagdad. Volgens uw verklaringen en die van uw broer bevond uw burgerlijke registratie zich nog in Bagdad, en was het uw vader die naar Bagdad reisde telkens wanneer iemand van uw familie nieuwe documenten nodig had (CGVS, p. 9-11). U verklaarde dat het veranderen van de burgerlijke registratie een lange procedure was, en dat niemand het deed (CGVS, p. 10). Omdat het voor jonge mannen te gevaarlijk was om naar Bagdad te reizen, regelde uw vader alles (CGVS, p. 10). Uw broer verklaarde zelfs dat het gevaarlijker zou zijn voor hem om één maal naar Bagdad te reizen om de registratie te veranderen, dan voor uw vader om telkenmale op en neer te reizen (CGVS broer, p. 13). Hij had naar eigen zeggen meer angst op de tien minuten-durende reis van Abu Ghraib naar Bagdad dan op de reis naar België, omdat de angst groot was dat een militie u zou tegenhouden en vermoorden (CGVS broer, p. 17). De logica van deze redenering wordt echter ernstig aangetast door het feit dat u het in de eerste helft van 2014 (anderhalf tot twee jaar voor uw gehoor op 28 april 2016) opportuun achtte om via de luchthaven van Bagdad naar Turkije te reizen om er voor tien dagen op vakantie te gaan (CGVS, p. 11). Het is weinig geloofwaardig dat u een dergelijk risico zou nemen, enkel omdat u even anders wilde doen en het land uitgaan (CGVS, p. 18). Uw verklaring dat uw vader u wegbracht en hij een oude man is die niet zou worden tegengehouden (CGVS, p. 18) is hiervoor geenszins afdoende, aangezien dit niet wil zeggen dat u niet zou kunnen worden tegengehouden. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, vonden in deze periode overigens zware gevechten plaats in de regio tussen Fallujah en Bagdad. Dat u ondanks dit alles het risico zou nemen om naar Bagdad te rijden, en vervolgens na uw vakantie terug te keren naar oorlogsgebied, is bijzonder onwaarschijnlijk. Daarnaast is het ook vreemd dat de documenten die naar u en uw broer werden opgestuurd vanuit Bagdad, van het DHL-kantoor in Mansour werden verzonden door uw jongere broer M.. Zowel u als uw broer verklaarden in eerste instantie dat uw vader deze documenten had verzonden (CGVS, p. 16-17; CGVS broer, p. 14-15). Geconfronteerd met het feit dat de naam van uw broer M. op de enveloppe staat als afzender, verklaarde u dat M. misschien mee was met uw vader toen hij de documenten verstuurde. N. had echter gezegd dat uw broers zeker niet meer in Bagdad kwamen (CGVS broer, p. 13-14). Hij dacht dat uw vader het pakket misschien had verstuurd onder naam van M. omdat hij diens identiteitskaart bij zich had (CGVS broer, p. 14-15). Dit is een verklaring die kant noch wal raakt, aangezien hier geen enkele reden voor zou zijn.

Het feit dat u er toe in staat was een kaart van Saqlawiyah te tekenen en toe te lichten, kan deze vaststelling niet veranderen. Het volstaat immers hooguit de stad te hebben bezocht om een dergelijke kaart te kunnen tekenen, hetgeen u volgens uw broer ook deed al voor u uit Bagdad zou zijn gevlucht (CGVS broer, p. 23). U heeft geen van beiden zaken op facebook kunnen tonen die een link aangeven met Saqlawiyah, zoals bijvoorbeeld vrienden uit de regio of foto's (CGVS, p. 18, CGVS broer, p. 18), u heeft geen foto's, rantsoenkaart, werkgegevens of andere zaken getoond die uw verblijf daar aantonen. Het enige concrete element dat u beide aan Saqlawiyah linkt, zijn de woonstkaarten van uw vader en uw broer. Hier dient in de eerste plaats te worden opgemerkt dat uit de beschikbare informatie blijkt dat het verkrijgen van documenten op frauduleuze wijze in Irak bijzonder eenvoudig is. Bovendien, zelfs indien deze woonstkaarten van uw vader en broer echt zijn, tonen ze niet aan dat u daar zelf ook woonde.

Het geheel van bovenstaande elementen laat niet toe te geloven dat u, zoals u beweerde, van januari 2007 tot mei 2015 in Saqlawiyah zou hebben verbleven. Duidelijkheid over de werkelijke streek van recente herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van recente herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Aangezien geen geloof gehecht kan worden aan uw verblijf in Saqlawiyah vanaf 2007 kan ook geen geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde reden voor uw verhuis van Bagdad naar

Saqlawiyah, namelijk dat er een aanslag op u plaatsvond omdat u soenniet was en voor de Amerikanen gewerkt had. Overigens is het weinig waarschijnlijk dat u, nadat uw broer gestorven zou zijn omwille van zijn werk voor een Amerikaans bedrijf, toch nog besloot voor ditzelfde bedrijf te gaan werken. Toen u gevraagd werd of u niet bang was om dit werk te gaan doen, gelet op wat met uw broer gebeurd was, verklaarde u dat u niet wist waarom u bang zou moeten zijn (CGVS, p. 20), hetgeen een hoogst opmerkelijke denkwijze is in casu. Aan de moord op uw broer Mu. omwille van zijn werk voor een Amerikaans bedrijf kan hoe dan ook geen geloof gehecht worden omwille van de inconsistente verklaringen die u en uw broer hierover aflegden. Wanneer u werd gevraagd om te vertellen wat er met hem was gebeurd kon u enkel zeggen dat hij met een kogel beschoten was en dat N., uw broer, er meer over wist (CGVS, p. 19). N. verklaarde dat hij achttien dagen na de val van Saddam Hussein in 2003 voor de Amerikanen begon te werken, en dat Mu. ongeveer drie maanden later was begonnen (CGVS broer, p. 7-8). Mu. zou zijn overleden op 27 mei 2003, enkele dagen na de beschieting (CGVS broer, p. 19). Saddam Hussein was echter aan de macht tot 9 april 2003. Als uw broer N. werkelijk achttien dagen later voor de Amerikanen was beginnen werken, en Mu. nog eens drie maanden later, dan zou dat rond 25 juli 2003 zijn geweest – twee maanden nadat hij volgens de verklaring van uw broer zou zijn vermoord. U hebt bijgevolg niet aannemelijk gemaakt dat u in Bagdad, waar u geboren bent en waar uw identiteitsdocumenten zijn afgegeven, een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie koestert of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet loopt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Sinds begin 2016 heeft IS twee aanvallen uitgevoerd waarbij militaire tactieken

gehanteerd werd, namelijk een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016, en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016. Dergelijke gecombineerde militaire operaties blijven echter zeer uitzonderlijk. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevalen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd, is toegevoegd aan uw administratief dossier.

Inzake de asielaanvraag van uw broer werd eveneens een weigeringsbeslissing genomen.

De door u voorgelegde documenten zijn niet in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Met betrekking tot de badge van uw werk en de overlijdensakte van uw broer dient gewezen te worden op informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat frauduleuze documenten op eenvoudige wijze te verkrijgen zijn in Irak. Van de overlijdensakte van uw broer legde u overigens enkel een kopie neer, waardoor dit document aan objectieve bewijskracht mist. Met betrekking tot de verklaring van de dokter over uw verwondingen dient opgemerkt te worden dat dergelijke verklaring geen uitsluitsel geeft over wanneer of op welke wijze de verwondingen zijn veroorzaakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van artikel 48/4 en 48/6 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 26 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, van *“het algemeen beginsel van voorzichtigheid”* en van *“het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)”*.

Verzoeker meent dat onvoldoende rekening werd gehouden met de volgende elementen van zijn profiel: hij is uit Bagdad afkomstig, hij behoort tot de soennitische minderheid, hij heeft voor het Amerikaanse bedrijf Falcon gewerkt, zijn broer Mu. is in 2003 vermoord omdat hij ook voor dat Amerikaanse bedrijf werkte, zijn auto werd in 2006 beschoten waarbij zijn broer A., die ook bij Falcon werkte, gewond raakte, hierna is hij naar Saqlawiyah gevlucht omdat veel van zijn familieleden daar wonen, en hij heeft Saqlawiyah eveneens moeten ontvluchten omwille van de veiligheidssituatie. Hij stelt dat verweerder niet alle elementen grondig onder de loep heeft genomen, onder meer het feit dat hij soenniet is en voor een Amerikaans bedrijf heeft gewerkt.

Vervolgens citeert verzoeker uit het gehoorverslag van zijn broer N. en stelt hij dat zijn broer veel informatie geeft over de val van Saqlawiyah. *“De militaire basis van Saqlawiyah werd inderdaad aangevallen door ISIS in september 2014 na een belegering. Er vielen in deze aanval honderden doden, al is het moeilijk om een exact aantal te geven daar de overheid deze cijfers probeerde te minimaliseren (zie stuk A4). De broer van verzoeker spreekt over begin 2015, en begaat dus een fout. Toch zegt hij in zijn verhoor ‘het was in het begin van de aankomst van Daesh’, wat de waarheid is. Hij kan hierop enkel de juiste datum niet plakken.”* Daarna citeert verzoeker uit zijn eigen gehoorverslag en stelt hij als volgt: *“Wanneer verzoeker zegt ‘vanaf Daesh aankwam zijn ze gevlucht’, spreekt hij weldegelijk over hetzelfde evenement dan de PO. Hij werd echter in verwarring gebracht: de stad Saqlawiyah-zelf werd niet belegerd, maar wel Camp Saqlawiyah, de militaire basis van aqlawiyah. Dit kan men ook lezen in de wikipedia-pagina waarnaar de PO verwijst (stuk A5).”* Verzoeker merkt op dat hij en zijn broer burgers zijn die dagelijks werden geconfronteerd met dit geweld. Zij zijn geen militairen en weten dus niets af van de verschillende oorlogstactieken van ISIS, het leger of de sjitische milities en probeerden zich zo ver mogelijk te houden van de gevechten en stelden zo weinig mogelijk vragen uit vrees met één of ander kamp te worden geassocieerd, aldus verzoeker. Hij stelt dat het daarom moeilijk was op bepaalde vragen te antwoorden, zoals de vragen over het chloorgas en de rol van zijn stam. Bovendien legt verzoeker een document van de kadastrale afdeling van Saqlawiyah voor dat volgens hem aantoonde dat zijn vader wel degelijk een huis bezat in Saqlawiyah.

Vervolgens wenst verzoeker duidelijk te maken dat hij vele jobs in Bagdad haat en risico's met zich meebrengen en dat niemand echt veilig is, vooral als men soenniet is. Verzoeker en zijn broer zijn voornamelijk omwille van economische redenen voor Falcon blijven werken omdat zij dienden te overleven en hun familie dienden te onderhouden.

Verder stelt verzoeker als volgt: *“Het is duidelijk gebleken uit de verklaringen van verzoeker dat hij inderdaad een vrees ontwikkeld heeft ten gevolge van zijn werk voor een”*. Hij wijst erop dat vele bronnen vaststellen dat deze vrees terecht is gezien de recente evolutie van zaken in Bagdad. Hij citeert uit de UNHCR *Eligibility Guidelines* van 31 mei 2012 en verwijst ook naar rechtspraak van de Raad.

Voorts geeft verzoeker een uitgebreide uiteenzetting over het begrip “voordeel van de twijfel”.

In ondergeschikte orde meent verzoeker dat hem de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend. Hiertoe geeft hij een zeer uitgebreide uiteenzetting over de situatie in Bagdad en levert hij kritiek op de door verweerder gehanteerde informatie en de hieruit gemaakte analyse. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker de vernietiging van de bestreden beslissing.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de overlijdensakte van zijn broer (stuk A3), een artikel (stuk A4), een uitprint van een Wikipedia-pagina (stuk A5), een document van de kadastrale afdeling van Saqlawiyah (stuk A6) en een bundel met documenten en artikels (stukken B1-B20).

Per drager brengt verweerder op 8 november 2016 samen met een aanvullende nota de volgende stukken bij: de COI Focus "*Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad*" van 23 juni 2016, de COI Focus "*Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016*" van 12 augustus 2016 en het document "*Irak – Vrijwillige terugkeer*" van 24 juni 2016 (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

Ter terechtzitting brengt verzoeker nog een aanvullende nota bij samen met volgende stukken: (i) overlijdensakte van de vader van verzoeker, (ii) foto's van de auto van de vader van verzoeker en (iii) foto's van de begrafenis van verzoekers vader.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat zijn broers N. en Mu. na de val van het regime van Saddam Hussein in 2003 voor het Amerikaanse bedrijf Falcon werkten waarna Mu. werd doodgeschoten. Hierna ging verzoeker ook voor dit bedrijf werken samen met N. In 2006 werd verzoeker beschoten, waarna hij met zijn familie naar Saqlawiyah verhuisde. Verzoeker ontvluchtte Saqlawiyah samen met zijn broer omwille van de veiligheidssituatie. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in Saqlawiyah in de jaren voor zijn vertrek naar België gelet op (a) de gebrekkige kennis van hem en zijn broer over de recente situatie in deze regio en (b) het feit dat hij enkel de woonkaart van zijn vader kan neerleggen ter staving van zijn verblijf in deze regio terwijl al zijn andere documenten werden afgegeven in Bagdad waarvoor hij evenwel geen afdoende verklaring kan bieden, (ii) aangezien geen geloof kan worden gehecht aan zijn verblijf in Saqlawiyah evenmin geloof kan worden gehecht aan de reden voor zijn voorgehouden verhuis naar deze regio, namelijk de incidenten naar aanleiding van zijn werkzaamheden bij Falcon en zijn soennitische geloofsovertuiging waaromtrent tevens wordt opgemerkt dat de verklaringen van verzoeker en zijn broer aangaande deze werkzaamheden ongeloofwaardig en niet in overeenstemming met de informatie in het administratief dossier zijn, en (iii) de door hem voorgelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Waar verzoeker meent dat uit het gehoorverslag van zijn broer blijkt dat deze veel informatie heeft gegeven over de val van Saqlawiyah, kan hij geenszins worden gevolgd. Uit een lezing van dit gehoorverslag blijkt immers dat zijn broer niet enkel slechts beperkte informatie kon geven over de veiligheidssituatie in Saqlawiyah, doch ook dat hij zich de belegering van Saqlawiyah in september 2014 niet kon herinneren. Dat hij "in het begin van de aankomst van Daesh" vermeldde, betekent geenszins dat hij doelbewust over deze belegering sprak. Dat de precieze cijfers over het aantal slachtoffers niet geheel duidelijk zijn, zoals blijkt uit het bijgevoegde artikel (stuk A4), doet geen afbreuk aan de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie'). Waar verzoeker verder stelt dat hij in verwarring was tussen de belegering van de stad Saqlawiyah en van de militaire basis van Saqlawiyah, dient erop gewezen dat verzoeker tijdens zijn gehoor verklaarde niet te weten of er in Saqlawiyah een militaire basis is (gehoorverslag CGVS, p. 15), zodat niet kan worden ingezien dat hij hieromtrent in de war kon zijn. Ook het bijgevoegde *Wikipedia*-artikel doet overigens geen afbreuk aan de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie'), noch aan de motieven in de bestreden beslissing. Nergens wordt immers gesteld dat enkel de stad Saqlawiyah werd belegerd.

Aangezien verzoeker beweert dat hij sinds 2006/2007 tot 2015 met zijn familie in Saqlawiyah woonde, kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker en zijn broer een gedegen kennis hebben van de veiligheidssituatie in deze regio, *quod non in casu*. Dat zij burgers zijn en geen militairen, doet hieraan geen afbreuk, temeer gelet op het feit dat zij stellen dat zij Saqlawiyah zijn ontvlucht omwille van deze veiligheidssituatie. Het bijgevoegde document van de kadastrale afdeling van Saqlawiyah

(verzoekschrift, stuk A6) kan enkel aantonen dat verzoekers vader er een woning bezit. Bovendien blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') dat omwille van de hoge graad van corruptie valse, Iraakse documenten gemakkelijk (tegen betaling) te verkrijgen zijn, hetgeen de bewijswaarde van Iraakse documenten danig relativeert. Verder dient vastgesteld dat verzoeker enkel een foto/kopie van dit document bijbrengt, dat gemakkelijk door middel van allerhande knip- en plakwerk is te manipuleren. Er dient dan ook besloten dat verzoeker nog steeds nalaat enig document bij te brengen waaruit kan blijken dat hij zelf in Saqlawiyah heeft verbleven.

Verder dient vastgesteld dat verzoeker stelt dat hij omwille van economische motieven voor het Amerikaanse Falcon ging werken. Dat hij dit deed vlak nadat zijn broer omwille van zijn werkzaamheden voor dit bedrijf werd vermoord, kan evenwel niet door louter economische motieven worden verklaard. Bovendien wordt er in de bestreden beslissing terecht op gewezen dat de door verzoeker en zijn broer voorgehouden chronologie van hun beweerde werkzaamheden bij dit bedrijf niet in overeenstemming is met de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie'). Verzoeker voert geen enkel inhoudelijk verweer tegen deze pertinente vaststelling. De verwijzing naar algemene informatie met betrekking tot Irakezen die voor Amerikaanse/buitenlandse werkgevers werken, doet aan het voorgaande afbreuk. Verzoeker dient zijn vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en een verwijzing naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon volstaat hiertoe geenszins. Hetzelfde geldt voor de bij het verzoekschrift gevoegde rapporten en artikels (stukken B1-B20). Het louter opnieuw bijbrengen van de overlijdensakte van zijn broer (stuk B3), is evenmin van aard de motieven in de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen.

De stukken ter terechtzitting neergelegd wijzigen evenmin iets aan het voorgaande. De overlijdensakte van verzoekers vader is een bijzonder slechte fotokopie waaraan alleen al om deze reden geen bewijswaarde kan worden gehecht. De foto's zijn geen bewijs van de aangevoerde feiten aangezien deze om het even waar, wanneer en van wie kunnen getrokken zijn.

Ter terechtzitting blijkt bovendien dat verzoekers broer N. die samen met hem een asielaanvraag indiende op grond van dezelfde problemen ondertussen is teruggekeerd naar Irak. Deze vaststelling is weinig verenigbaar met de aangevoerde vrees voor vervolging en hypothekeert dan ook op ernstige wijze de geloofwaardigheid van het asielrelaas.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoeker geciteerde (verzoekschrift, stukken B1-B20), de door verweerder neergelegde (rechtsplegingsdossier, stuk 7) als de in het administratief dossier opgenomen (zie map 'Landeninformatie') informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad geviséerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer geviséerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied

dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd.

Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevalen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en –provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie (cf. document inzake vrijwillige terugkeer) hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode honderden Irakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming. Zo keerden er vorig jaar bijna 700 Irakezen terug naar Bagdad. In de eerste helft van 2016 keerden bijna 500 Irakezen terug naar Bagdad.

Verzoeker verwijst in zijn aanvullende nota d.d. 22 november 2016 naar recente veiligheidsincidenten in Bagdad stellende dat de situatie sedert eind mei 2016 nog verslechterd is. Deze incidenten waarvan de ernst niet kan ontkend worden liggen evenwel in de lijn van de analyse van de veiligheidssituatie zoals die gehanteerd wordt door de commissaris-generaal en doen geen afbreuk aan het hierna volgend beluit van de commissaris-generaal.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER